

Sundhedsrum betyder ikke et opgør med den hidtidige politik om stoffrihed. Det er derimod en håndsækning til de stofmisbrugere, der ikke kan overskue et behandlingstilbud her og nu. Modstanderne glemmer, at forudsætningen for en stoffri narkoman er en levende narkoman, og at det er ulige meget nemmere for en stofmisbruger at blive resocialiseret, hvis vedkommende ikke er fuldstændig ødelagt af livet som narkoman – psykisk og fysisk.

Mindretallet undrer sig over, at regeringen og dens støtteparti, Dansk Folkeparti, ikke ønsker at støtte dette forslag. Mindretallet mener ikke, at der kan være tvivl om at der er behov for et sundhedsrum som et skadesreducerende tiltag i narkotikapolitikken.

Mindretallets undren bliver ikke mindre af, at socialminister Henriette Kjær tidligere har indrømmet, at »Vi bliver nødt til at turde gå nye veje. I årevis har vi ført en fejlslagen politik over for de mest udstødte og særligt dem, der både er psykisk syge og misbrugere. De er havnet i rendestenen, fordi ingen har kunnet hjælpe dem.«

Dette forslag er en af de nye veje, som man med stor succes har gennemført i udlandet. Mens der i Danmark dør mellem 250 og 300 mennesker af stofmisbrug om året, er det mange andre steder lykkedes at nedbringe antallet af stofrelaterede dødsfald markant efter indførelsen af sundhedsrum. I Frankfurt er antallet af dødsfald for eksempel faldet til en fjerdedel.

Også Rådet for Socialt Udsatte støtter ideen om et sundhedsrum. I en pressemeddelelse om dette beslutningsforslag skriver de: »Som vilkårene er i dag, smittes alt for mange stofmisbrugere med uhelbredelige sygdomme eller dør af en overdosis. De er henvist til at indtage stofferne i det offentlige rum til fare for sig selv og for det omgivende samfund. Et sundhedsrum kan derfor redde menneskeliv og måske være det første skridt på vejen til stoffrihed. Det er alt andet lige lettere at forestille sig en tilværelse som stoffri, hvis man har liv og lemmer i behold.«

Mange stofmisbrugere lever uværdige liv på den åbne stofscene i blandt andet København. De er hjemløse, og de har ingen steder at indtage de stoffer, som de er afhængige af. Resultatet bliver, at de »fixer« på gaden, på trappesten eller hvor det nu kan lade sig gøre. Stofmisbrugerens stofindtagelse i det offentlig rum er ikke kun til gene for de beboere, der finder brugte kanyler i

deres baggårde eller må træde over skæve stofmisbrugere for at komme op i deres opgang; den er også til fare for stofmisbrugerne selv.

På den åbne stofscene lever stofmisbrugerne i evig frygt for politiet. De frygter at miste det stof, som de møjsommeligt og ofte med ulovlige metoder har skaffet sig. Derfor foregår indtagelsen af stofferne ikke med nogen særlig stor omhu og med de til rådighed stående hjælpemidler som for eksempel vand fra en vandpyt eller det, der er værre.

Skaderne udebliver ikke: Sår og infektioner er følgen af de uhygiejniske forhold, og når stofmisbrugerens sjusker med indtagelsen af stoffer, er risikoen for en overdosis også overhængende. En overdosis, der kan vise sig at blive fatal, hvis stofmisbrugerens indtager stoffet alene et sted, hvor der ikke er nogen til at hjælpe.

Det er flot, at regeringen har indført en garanti for behandling på 14 dage, men narkotikapolitikken går kun på ét ben, hvis man ikke samtidig ser på, hvordan man kan forbedre forholdene for de mennesker, det ikke er lykkedes at komme ud af stofmisbrug. Mange stofmisbrugere har været i mange behandlinger uden succes og har ikke psykisk overskud til at forsøge sig en gang til.

Med oprettelsen af sundhedsrum ville det være muligt at lette disse menneskers hverdag markant.

Forslaget har af forslagsstillerne været sendt i høring hos:

Landsforeningen af Pårørende til Stofmisbrugere,

Landsforeningen for Human Narkobehandling, Clean House,

Den Danske Dommerforening,

Foreningen af Politimestre i Danmark,

Advokatrådet,

Den Sociale Ankestyrelse,

Amtsrådsforeningen,

Kommunernes Landsforening,

Københavns Kommune,

Frederiksberg Kommune,

Den Almindelige Danske Lægeforening,

Dansk Psykiatrisk Selskab,

Dansk Socialrådgiverforening,

Socialpædagogernes Landsforbund,